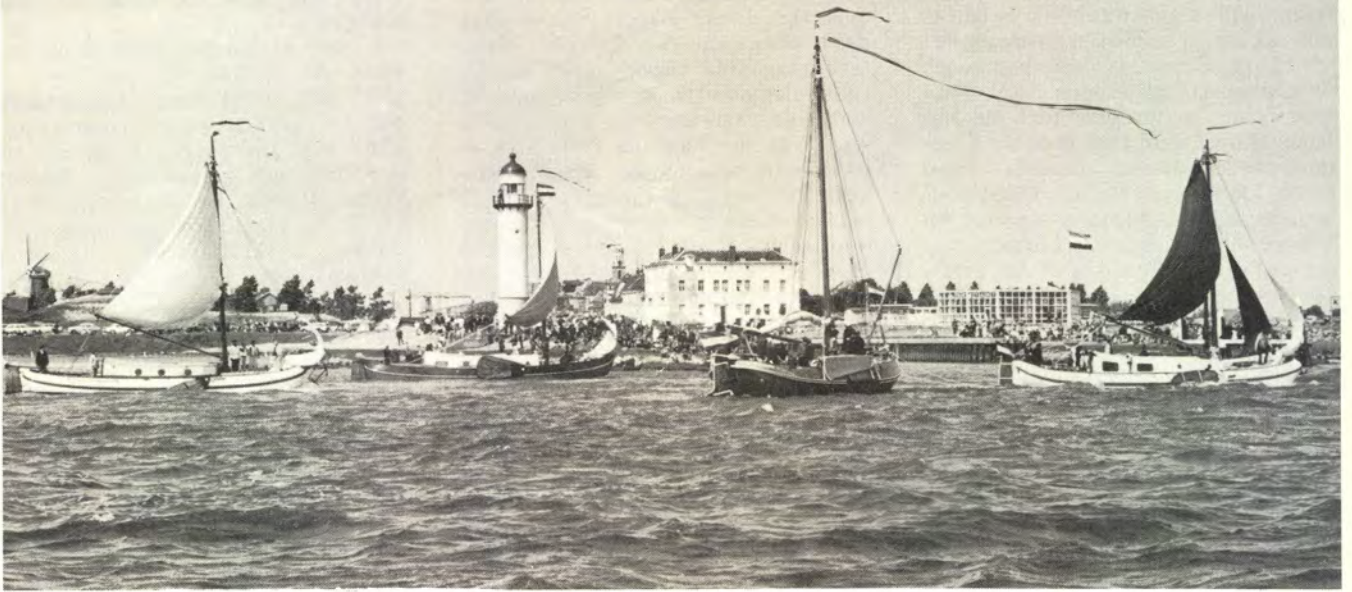

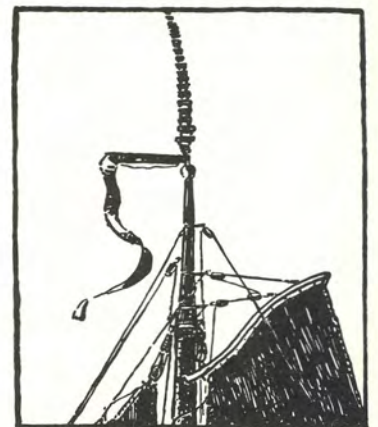
ZOMERREÜNIE

VAN RONDE EN PLATBODEM- JACHTEN TE HELLEVOETSLUIS

DE Stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten heeft het dit jaar bijzonder met het weer getroffen tijdens haar zomerreünie, die op 14, 15 en 16 juli te Hellevoetsluis gehouden werd. Het waren stralende dagen met een frisse, stevige bries, die zeilmanoeuvres mogelijk maakte en bovendien verkoeling bracht.

Het feest begon vrijdagavond met het waterspel „De tocht naar Chatham” (niet te verwarren met de tocht van Hoek van Holland naar de Medway op 10 en 11 juni, waarvan het verslag in ons vorige nummer is verschenen). Als „strijdtoneel” fungeerde de werkhaven van Hellevoetsluis, waar een aantal „Engelse” schepen voor anker of langs de wal gemeerd lagen en op de kaden en havenhoofden Fort Sheerness, Upnor Castle en een paar kustbatterijen waren „gebouwd”. Buiten lag de „Hollandsche Vloot”, bestaande uit 3 eskaders, die tegen het donker worden luid knallend uit de boordkanonnetjes en fantastisch

verlicht door Bengaalse fakkels de „ketting” voor de haveningang stukvoeren, een vlag op het westelijke havenhoofd plantten, een groot vuur ontstaken en de „Engelse” schepen veroverden. Op het oostelijke havenhoofd speelde de marinierskapel en waren in historische kostuums gestoken ruiters te paard opgesteld. Na-

dat de „Royal Charles” (de boeiertjalk Antigon) veroverd en triumfantelijk naar buiten was gebracht, veel vuurwerk was afgestoken en de strijders elkaar met lenspompen hadden natgespoten volgde de ontvangst van de vlootofficiëren ten stadhuize door de vroedschap van Hellevoetsluis, waarna het feest nog lang werd voortgezet.

Op zaterdagmiddag vond het admiraalzeilen plaats ten overstaan van de Commissaris der Koningin in de provincie Zuid-Holland mr. J. Klaasesz, die aan boord van de hoogaars Geertrui het saluut afnam. Het schip lag ter hoogte van de vuurtoren voor anker, de diverse eskaders formeerden zich in de buurt van de bouwput voor de sluizen en kwamen vóór de wind over het Haringvliet op het Admiraalsschip afvaren. Voor wie dit formeren vanaf een niet-deelnemend schip gadeslaat ziet het gekriool er altijd nogal chaotisch uit, maar langzamerhand blijkt er orde te komen, voegt soort zich bij soort en rijen de eskaders zich achter elkaar in de voorgeschreven volgorde, een enkel verdoold schaap buiten beschouwing gelaten. Een westelijke

wind tegen de ebstroom in maakte het water levendig maar niet hinderlijk woelig.

Het was, als altijd, een prachtig gezicht de meer dan honderd oud-vaderlandse schepen op het water te zien, de schouwen en de boeiers, de hoogaarsen en schokkers, de grundels en de bollen, de botters en de lemsteraken, en achteraan de statige tjalken, waar achter als hekkesluiters een eenzame klipper meevoer. Ook een pluut en een hengst waren van de partij.

Aan boord van de Geertrui stond mr. Klaasesz, een stoere zeilpet op het hoofd, het saluut te beantwoorden van de schepen die aan weerskanten langs voeren. Ook de heer C. J. W. van Waning, tot de vorige zomerreünie voorzitter van de Stichting, had het aan boord van de Geertrui druk met het groeten van zijn vele vrienden en kennissen.

Tijdens de gemeenschappelijke maaltijd op zaterdagavond werd de W. H. de Vosprijs uitgereikt aan ds. J. Matzer van Bloois te Groningen wegens „zijn bijzondere verdiensten voor het door de Stichting nagestreefde doel”. Hij heeft zijn uitgebreide kennis van

het oud-vaderlandse schip en het oude scheepmakersambacht vele malen in de praktijk toegepast, andere beroeps- en amateurbouwers met raad en daad bijgestaan, in vele publikaties (met name in de Waterkampioen), de aandacht gevestigd op bepaalde bijzonderheden die bij het varen met en het bouwen van onze oude schepen van belang zijn, en als lid van de door de Stichting ingestelde commissie bijgedragen tot het formeren van de eisen, waaraan een rond of platboddemjacht moet voldoen om in het Stamboek te worden opgenomen. De Lange Afstand-beker voor het schip, dat van zijn normale ligplaats de grootste afstand moet afleggen om de reünie bij te wonen werd toegekend aan de heer W. C. Brouwer te Groningen, de eigenaar van de tjalk Monte Christo.

Onderlinge wedstrijden besloten zondag deze weer bijzonder geslaagde twaalfde zomerreünie.

In de Marinehaven van Hellevoetsluis was het stampvol, fleurig en gezellig.

De heer J. Matzer van Bloois, winnaar van de W. H. de Vos prijs 1967, zond ons bijgaande lyrische impressie van de zomerreünie die wij onze lezers niet willen onthouden.

INDRUKKEN VAN DE REÜNIE VAN RONDE EN PLAT- BOÛMDE SCHEPEN

Hellevoetsluis. Daar liggen ze dan, de ruim 100 schepen. Zachtjes kreunen de landvasten om meerpalen en bolders. Zoals een hond hoorbaar ademhaalt als teken van diepe en tevreden rust. En even later een wat ander geluid in de touwen: de hond, die droomt dat z'n baas met hem gaat jagen. Dan liggen ze, met de stootwillen ertussen, omdat ze anders van genoeglijkheid en kameraadschap hun berghouten tegen elkaar gaan schuren. Als dieren, want deze schepen leven. De wat moederlijke tjalken met hun volle boezem, de botters en bollen en pluten met hun gezellige wangen. Je zou ze zoenen! Niet van dat sprietige van de geverfde schraalheid van het spitse en wat ondervoede meisje, dat „scherp jacht” heet. Dat door het water snijdt als een mes door de ziel. Wij varen de stevige, gezonde zussen, wier ijdelheden en sieraden andere zijn dan die van de scherpe zusters. Deze schepen *d r i j v e n*. En als ze buiten komen en het briest een beetje op en er gaat een zeetje lopen, dan snuffelen die neuzen hun weg door de golven en de handen aan helmhout en schoten en de voeten op de denningen en de dekken

voelen een levend contact en luisteren wat het schip hun te zeggen heeft over deining en drift. Het wat buikig gesneden zeil houdt de wind (vijand en vriend) even vast.

Het varensvolk, ja óók de jongeren, heeft iets over zich en in zich van eikehout en ijzer en eerlijk oer-instinct.

Dus heeft niemand de Deltawerken bezocht, want het was zeilweer. De burgemeester, de Engelse gasten en een enkele Nederlandse official moesten wel. Tenslotte moet toch een enkeling, plaatsbekledend voor het geheel, zich aan het protocol houden!

We speelden de slag bij Chatham. Eerst wat aarzelend en langzamerhand bijna met wellust. Waarbij het historische feit wegzakte in de wind, de golven, het kanongebulder en het bengaalse vuur. Dit was de betere overwinning. En alleen zij, die erbij waren, kennen het meeslepende naproeven van de oude kostuums en de ragfijne en toch harde humor van de lege Japanse kimono voor de dominee, die deze regels schrijft, diep tevreden in de buurt van zijn gevulde dito!

We hebben ge-admiraalzeild. Maar ook dáár verdween de admiraal uit ons bewustzijn vanwege het zeilen. Tem ze maar eens, deze schepen, als ze er echt plezier in hebben bij een smeertje wind uit een bui! En als ze bij het ontbinden van de formatie weer individualistisch zijn!

Zondagochtend; waar mijn geloofsgenoten, die van andere kerkelijke etiketten voorzien zijn, waren weet ik niet. Ik weet alleen, dat ik uitermate prettig heb gepreekt en dat er uitermate prettig is geluisterd. Dit is vrij stom geformuleerd en dat weet ik best*).

Het hardzeilen kon ik niet meemaken. Maar ik weet er wél van te zeggen, dat

*) De schrijver doelt hier op de zeilersdienst die onder zijn leiding te Nieuw-Helvoet is gehouden.

wij niet hardzeilen om het eerst over een eindstreep te varen, maar om te zien wie z'n schip het hardst zeilt. Voelt u 'm?

En tenslotte: het diner van zaterdagavond. Met z'n gezelligheid en z'n geestige speeches. Van de gasten noem ik de burgemeester en onze Engelsman, die „allied” wil worden. Het voegt mij niet om over de prijzen te spreken.

En nu gaat de reünie uiteen. We zwerfen weer verspreid over de wateren. En spelen Genesis 1 : 26. In Godsnaam, die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan. En binnen de kring van vrienden van de oude schippen gelde, dat „schip” een vorm is van „scheppen”.

J. MATZER VAN BLOOIS

De als „Royal Charles” vermomde boeiertjalk *A n t i g o o n*.

De boeier **V r o u w e
T h e a** van de heer
P. M. J. Rompa *);
links daarachter de
botter **H o u t r i b**
van de voorzitter van
de Stichting, ir. **J.
D. Waller**.

*) Dat zeilnummer
OC 133 intrigeert
ons. Volgens het
Centraal Bureau voor
Watersport is het
laatste nummer dat
met de letters OC is
uitgegeven nr. 125
geweest. ???

Aan boord van de hoogaars **G e e r-
t r u i** nam de Commissaris der **K o-
n i n g i n** in Zuid-Holland, **m r. J.
Klaasesz** (met donkere zeilpet) het
saluut af. Naast hem oud-voorzit-
ter van de Stichting **C. J. W. van
Waning**.

Foto's Oppenheim

De hoogaarsen, voorop de **T u r c
van Bern. van Gils** te Breda.

